

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 261/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ],
zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Ošváth, s. r. o., Vajanského 1955/58, Piešťany, proti postupu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 16. apríla 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 16 ods. 2 a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov (ďalej aj „ÚVTOS“). Sťažovateľ žiada finančné zadosťučinenie 10 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol 11. augusta 2024 vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 105Tp/48/2024 z 13. novembra 2024 mu bol zmenený dôvod väzby tak, že sa väzba rozširuje aj o väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Od 14. novembra 2024 bol premiestnený do kolúznej väzby a podal si žiadosť o možnosť telefonovať svojej rodine. Zo strany orgánov činných v trestnom konaní mu to bolo umožnené 3. januára 2025. Počas celého výkonu väzby (od 14. 11. 2024 do 13. 2. 2025) boli sťažovateľovi v rozpore s § 19 ods. 8 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone väzby“) odopierané návštevy blízkych osôb, konkrétne priateľky [REDAKOVANÉ], ktorá nebola ani stíhaná v rovnakej veci, ani jej nebolo preukázané kolúzne konanie. V dobe od 14. novembra 2024 do 3. januára 2025 v rozpore s § 21 ods. 3 zákona o výkone väzby sťažovateľovi bolo sťažovateľovi

odmietnuté telefonovať so sestrou a rodičmi, ktorí nie sú ani neboli trestne stíhaní v rovnakej veci, ani im nebolo preukázané žiadne kolúzne správanie. Počas celých troch mesiacov kolúznej väzby tak boli dlhodobo porušované ústavné práva sťažovateľa, čím mu bolo spôsobované duševné utrpenie, ktoré je neodstrániteľné.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd potom preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom stručne formulované výhrady ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s jeho § 55 písm. d) a § 132 ods. 2.

5. Ústavný súd pripomína princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého môže ústavný súd konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať jeho ústavnou sťažnosťou, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom, resp. iným orgánom verejnej moci prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Zmysel a účel uvedeného princípu subsidiarity spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity ochrany ústavnosti ústavným súdom podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne pozri sp. zn. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, IV. ÚS 461/2018, II. ÚS 137/2019, I. ÚS 227/2019, II. ÚS 425/2021).

6. Podľa § 29 ods. 3 zákona o výkone väzby ak o to obvinený požiada, umožní sa mu rozhovor s riaditeľom ústavu alebo s príslušníkom zboru určeným riaditeľom ústavu a s osobami a zástupcami orgánov uvedených v § 59 a § 60 v čase, keď vykonávajú dozor alebo kontrolu v ústave.

7. Podľa § 59 zákona o výkone väzby dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“). Prokurátorský dozor sa vykonáva prostredníctvom oprávnenia prokurátora vstupovať do miest, kde sa vykonáva väzba v akomkoľvek čase s tým, že prokurátor musí mať prístup do všetkých priestorov. Navyše má právo nazerať do dokladov, ktoré súvisia s väzbou. S obvinenými a odsúdenými môže hovoriť aj bez prítomnosti tretích osôb. Môže preverovať rozhodnutia a opatrenia orgánov vykonávajúcich správu zariadení ústavu a priestorov ústavu zodpovedajúcu zákonom a ostatným všeobecne záväzným právnym predpisom. Má oprávnenie požadovať od zamestnancov vykonávajúcich správu miest ústavu a ich priestorov potrebné vysvetlenia, predloženie spisov a rozhodnutí týkajúcich sa pozbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody obvinených.

8. Podľa § 18 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre prokurátor dozerá, aby v celách policajného zaistenia, v zariadeniach, v ktorých sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, ochranné liečenie, ochranná výchova alebo detencia, boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy. Podľa § 18 ods. 3 písm. c) zákona o prokuratúre je prokurátor oprávnený písomným príkazom zrušiť rozhodnutie alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miesta výkonu väzby alebo trestu, resp. ich nadriadeného orgánu, ak sú v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom.

9. Podľa § 31 ods. 1 a 2 zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v rozsahu ustanovenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podnetom sa rozumie podanie, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti. Podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor alebo ním určený prokurátor. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že podnet a opakovaný podnet príslušným orgánom prokuratúry vo svojej stabilizovanej judikatúre považuje za účinné právne prostriedky nápravy v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (m. m. IV. ÚS 158/03, III. ÚS 854/2016, I. ÚS 227/2019).

10. Z ústavnej sťažnosti nevyplýva, že by sťažovateľ napadol namietané porušenie označených práv alebo zákona o výkone väzby podnetom podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre alebo že by riaditeľa ústavu alebo príslušníka zboru určeného riaditeľom ústavu žiadal o rozhovor.

11. Dozor prokurátora a rozhovor s riaditeľom ústavu na výkon väzby je vzhľadom na aktuálnu právnu úpravu (zákon o výkone väzby, vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 437/2006 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu väzby, v znení neskorších predpisov a zákon o prokuratúre) potrebné v čase umiestnenia sťažovateľa v cele predbežného zadržania, resp. v čase výkonu jeho väzby považovať za účinné prostriedky dostupné sťažovateľovi a spôsobilé zabezpečiť ochranu ním v ústavnej sťažnosti označených práv (IV. ÚS 427/2021, ZNaU, č. 97/2021). Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zotrváva na tom, že každý sťažovateľ je pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov. Sťažovateľ uvedený postup nevyužil ani neuviedol konkrétne skutočnosti alebo právne dôvody, prečo tak urobiť nemohol alebo nemusel (m. m. Papaj proti Slovensku, rozhodnutie z 18. 10. 2022, sťažnosť č. 41510/16 a č. 81651/17, bod 12).

12. Nevyužitie žiadneho z uvedených prostriedkov nápravy podporuje záver ústavného súdu o neprípustnosti ústavnej sťažnosti sťažovateľa. Ústavná sťažnosť navyše vyznieva vnútorne rozporne, pretože v odôvodnení sťažovateľ namietal neumožnenie telefonovať rodine zo strany „OČTK“ ale pritom za porušovateľov neoznačil orgány činné v trestnom konaní a ich postup.

13. Len pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak sťažovateľ namieta len postup ústavu na výkon väzby, mal k dispozícii aj ďalší prostriedok ochrany jeho práv, a to sťažnosť podľa § 65da zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej strážie v znení neskorších predpisov (podobne IV. ÚS 626/2023, ZNaU, č. 91/2023).

14. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu